

نقش دارو خانه در چرخه دارو

کالاهایی که در یک جامعه عرضه میشوند
می‌گردند. هدف از عرضه هر کالائی در جامعه
بدون توجه به اینکه وابسته به چه گروهی باشد،
عمدتاً به دو گروه ساخت داخلی و وارداتی تقسیم

اینستکه بر اساس استانداردهای مترتب بر آن کالا، تولید یا وارد شده و بروطبق فاکتورهای مشخصی که از کالائی به کالای دیگر قطعاً تفاوت دارد، عادلانه بدست مصرف کننده واقعی یعنی عامه مردم برسد.

اینکه می‌گوئیم بر هر کالائی قوانین خاصی مترتب بوده و برخورد با آن مستلزم شناخت دقیق جایگاه آن کالا در جامعه است، سخنی به گراف نگفته‌ایم.

بطور مثال وقتی صحبت از کالاهایی از قبیل برنج یا پنیر در جامعه میشود، مسائلی در ذهن انسان تداعی میگردد که قطعاً با مسائلی که در موقع بررسی کالائی مثل آهن یا انومبیل در فکر فرد نقش می‌بندد صد درصد تفاوت داشته و باز گو کننده مقوله‌های جدا از هم این کالاهای در جامعه است.

با این همه، تمامی کالاهای در یک جامعه از هر نوع و جنسی که باشد در زنجیره‌ای شامل تولید، واردات، توزیع و عرضه به مصرف کننده قرار دارند که می‌توان این زنجیره را چرخه آن کالا در جامعه نامید.

دارو به عنوان کالائی استراتژیک و مقوله‌ای که بعد از ارزاق عمومی عمده‌ترین نیاز انسان را در جامعه تشکیل میدهد از این قاعده مستثنی نبوده و چرخه آن زمانی به درستی در حرکت است که حلقه‌های زنجیره‌اش با آهنگی همگون با یکدیگر در چرخش باشند.

اصول‌های زنجیره‌ای زمانی کامل است که آهنگ هر حلقه آن هماهنگ با دیگر حلقه باشد، و در این راستا چرخه دارو یعنی تولید،

واردات، توزیع و عرضه آن اگر با ریتمی موزون و هم جهت با یکدیگر در حرکت باشند، سلامت این کالای حیاتی و استراتژیک را در جامعه تضمین می‌کند.

بطور مثال چنانچه تولید دارو بموقع و طبق برنامه از قبل تعیین شده انجام گیرد، ولی وارداتش هماهنگ با آن نباشد، قطعاً نارسانی وجود خواهد داشت. همچنین اگر تولید و واردات هماهنگ با یکدیگر پیش‌رونده، ولی توزیع درست صورت نگیرد، و یا عرضه دارو دچار اختلال باشد، باز چرخه دچار مشکل گردیده و زنجیره ناقص خواهد شد.

داروخانه به عنوان حلقه‌ای از این زنجیره و رکنی مهم از ارکان چرخه دارو در جامعه مطرح می‌باشد. همانگونه که می‌دانیم قشر نسبتاً وسیعی از داروسازان جذب داروخانه شده و در این سنگر به خدمتگزاری مشغول هستند. داروسازان شاغل در داروخانه بحق یکی از زحمتکش‌ترین اشاره‌های جامعه هستند که با یستی به آنها توجهی خاص مبذول گردد. این نکته امروز کاملاً مشخص است که هر گونه اشکالی در چرخه دارو مستقیماً روی داروخانه تأثیر گذاشته و بیشترین چوب نارسانی دارو را داروسازان شاغل در داروخانه، و بعارت بهتر داروخانه می‌خورد. اگر کمبود دارو وجود دارد، مستقیماً به داروخانه منتقل می‌شود. چنانچه اگر ساخت دارو دچار اشکال است و یا بسته‌بندی دارو مناسب نیست و یا کلاً هر اشکالی در سیستم دارویی وجود دارد اولین سپریابای آن داروخانه و شاغلین در آن هستند. لذا بموازات توجهی که

و منحر فان آن مانند منحر فین سایر حرف هاراه
بی راهه و خلاف را ادامه میدهند که در هر دو
حالت دود آن به چشم نظام داروئی و مصرف
کننده دارو یعنی بیمار می رود.

در اینجا بایستی این هشدار را به تمامی
دست اندر کاران سیستم داروئی بدھیم که اگر
کارخانه را تقویت می کنیم تا موقع دارو تولید
کند، و وارد کننده را حمایت می نماییم تا موقع
دارو را وارد کند، و توزیع کننده گان دارو را
هشدار می دهیم تا دارو را سروقت به داروخانه ها
و مراکز درمانی برسانند، بایستی دستی هم از سر
نوازش بر سر داروخانه ها و داروسازان شاغل در
آن داشته باشیم تا زنجیره دارو، تضمین شده و به
سلامت بdst مصرف کننده برسد.

از سوی دیگر این انتظار را هم از
داروسازان زحمتکش شاغل در داروخانه داریم
که مراقب روند صحیح اقتصاد داروخانه بوده و
تمامی سعی خویش را بکار بزنند تا دارو از کمالی
سالم بdst بیماران برسد و از انحراف و هرز
رفتن دارو به مجراهای ناصحیح که متأسفانه از
برخی داروخانه ها دیده می شود جلو گیری
گردد.

در خاتمه امیدواریم که دست اندر کاران
نظام داروئی کشور عنایت بیشتری به اقتصاد
بیمار گونه داروخانه ها داشته باشند تا داروسازان
شاغل در این حرفه با دلگرمی بیشتری به
خدمتگزاری بیماران در دمند پرداخته و این
حلقه از زنجیره دارو را نیز آهنگ هماهنگ با
دیگر حلقة ها بخشدند.

دکتر فریدون سیامک تزاد

به تولید، واردات و توزیع می شود، بایستی به
همان میزان به داروخانه نیز توجه گردد، چرا
که اگر تمامی برنامه ریزی ها برای حلقة های
زنجیره دارو در جامعه بموضع و بدرستی انجام
پذیرد ولی دارو در داروخانه طبق روای صحیح
بdest مصرف کننده نرسد در واقع بdest خود،
برنامه ریزیها را مختلف کرده ایم.

داروخانه در عین اینکه یک محیط درمانی
است و قوانین خاصی بر آن مترتب است، ولی در
هر حال یک واحد تجاری است که بایستی بیلان
کاری آن تعادلی مناسب داشته و سود آوری
مطلوبی در مقایسه با سرمایه گذاری انجام شده
عایدش شود.

اینکه در هر حرفه و شغلی افراد نابایی
وجود دارند که چهره آن حرف را کریه و
زشت می نمایند جای بحث ندارد، و باز در اینکه
داروخانه بعنوان یک واحد تجاری و در عین
حال درمانی از این قاعده مستثنی نیست جای
شک نیست، ولی نکته مهم اینستکه در طول مدت
پیاده شدن طرح ژنریک در ایران اسلامی،
داروخانه به نسبت سایر حلقة های زنجیره دارو
بیشتر مورد مهری قرار گرفته و کمتر به آن
توجه شده است.

امروزه اقتصاد داروخانه به لحاظ اینکه
قیمت دارو با روند تورم مورد قبول جامعه
حرکت نکرده و از طرفی سایر هزینه های آن با
تورم غیرقابل قبول جامعه رشد کرده است،
اقتصادی بیمار است که چنانچه برای درمان آن
فکری نشود، خوبان این حرفه دلسرد شده و
رفته رفته به سوی کارهای دیگر کشیده می شوند